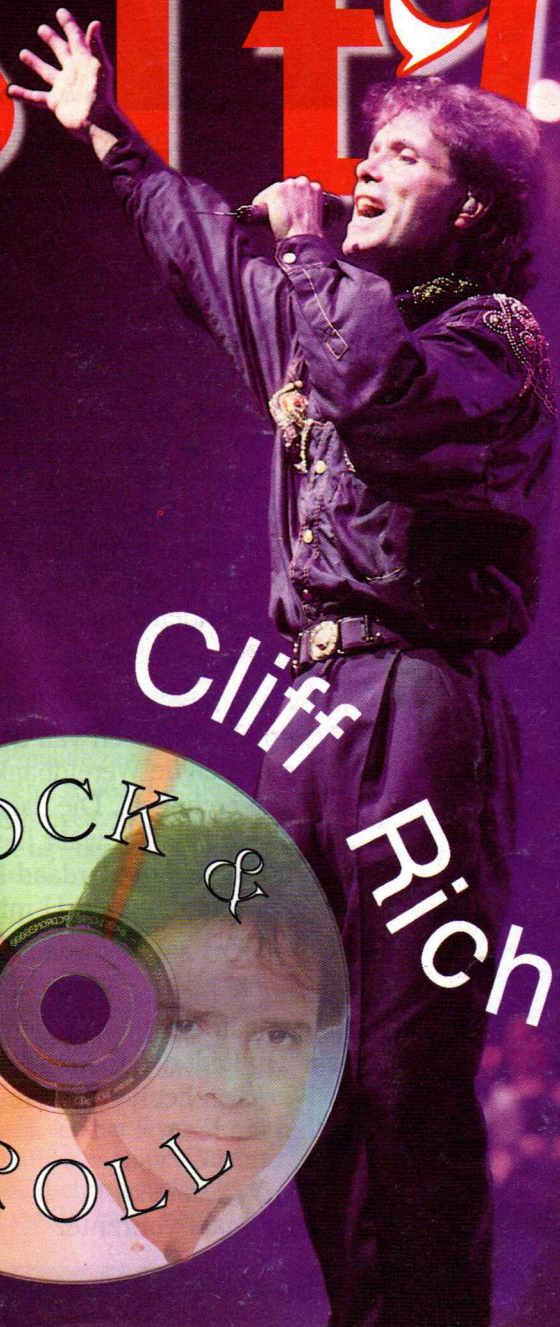
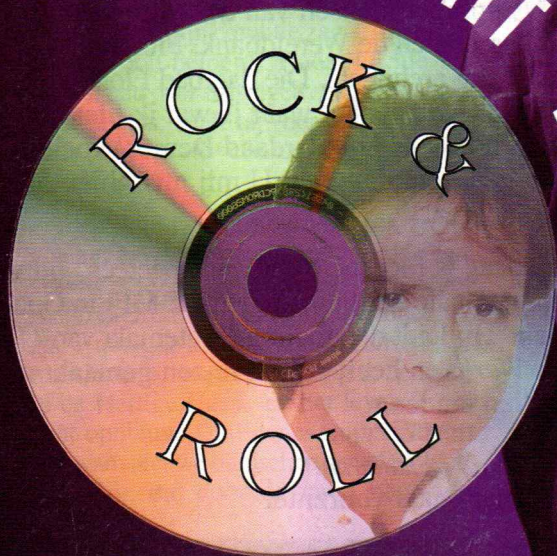

STEM

Cliff Richard

ROCK &

ROLL

Inhoud

**Ogen om te zien...
Oren om te horen** 2

De bestbetaalde! 3
Winfried Fuchs
Innsbruck, Oostenrijk

Cliff Richard 4
popzanger, Engeland

Een zinloos geren 8
Dr. Reginald Cherry
Houston, Texas

Adressen 9

Nieuwe Hoop 9
Rolf Hart, Nieuw Zeeland

Nieuw vertrouwen 10
Yannick Lefeuivre
Avrille, Frankrijk

**Een goedlopende
praktijk** 13

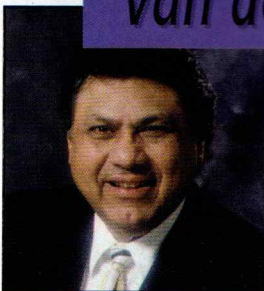
Stem bestellen 13

Een keus 14
Karl Weir, Kent, Engeland

**Een belangrijke
opmerking** 17

**Succes uit
mislukking** 18
Colin Atkinson
Harrow, Engeland

Wie zijn wij? 19

Richard Shakarian

Ogen om te zien... Oren om te horen

Florencio was geboren in Guatemala, onder de armsten van de armen. Zijn familie was voorbestemd om uit te sterven. Als kind leefde hij uit de vuilnisbakken. Terwijl hij opgroeide, was hij nog steeds de armste en de meest problematische. Op een dag gingen mannen in keurige pakken het prachtige hotel *El Camino* binnen voor een belangrijke vergadering. Eén ervan stopte en vroeg Florencio met hem mee te gaan. Het was een lunch van de FGBMFI. Hij had niet eens schoenen aan, maar ze namen hem toch mee.

Het was een belangrijke lunch van de fellowship, met mensen van de Amerikaanse ambassade en de Wereldbank. Florencio zat naast een architect... Die dag bad Florencio: „Lieve Heer, als het waar is wat ik hier allemaal hoor, als U inderdaad Demos' koeien kon genezen, dan kunt U mij misschien ook veranderen.”

Vandaag is Florencio een gerespecteerd lid van het nationale bestuur van de FGBMFI in Guatemala. Hij leidt de afdeling Guatemala van *Light the World* en heeft zelf al reizen gemaakt naar dertien landen.

Richard Shakarian
Internationaal voorzitter

De bestbetaalde!

Winfried Fuchs, Innsbruck, Oostenrijk

Toen ik de bestbetaalde spreker werd op zakenseminars in de Duitstalige wereld, bleek dat niet te geven wat ik verwachtte. Ik onderwees technieken voor succes in het beroeps- en privéleven en was bezeten van het idee dat een mens alles kon doen als hij maar bereid was de prijs te betalen. Ik had honderden boeken bestudeerd over zelfhulp door positief denken, waardoor ik gefascineerd raakte van allerlei filosofische standpunten, vooral uit het Verre Oosten.

Zakelijk ging alles goed, maar mijn privéleven bevond zich in een crisis. Iets moest er kapot gaan, en dat gebeurde dan ook – namelijk mijn gezondheid. Door een ziekte kreeg ik black-outs. Terwijl ik achter mijn bureau zat, kon ik ineens niets meer zien.

Op dat moment kwam ik in contact met een andere management consultant. Deze zei, toen hij mijn conditie zag: „Alleen Jezus kan jou helpen!” Nadat hij me wat verteld had over zijn eigen ervaring met Jezus Christus, stelde hij voor dat ik meeding naar een grote conferentie genaamd „Berlijn '81”.

Toen ik thuiskwam, vroeg mijn vrouw hoe het geweest was. Ik antwoordde eenvoudig: „Jezus leeft!” Vervolgens begon ik christelijke seminars bij te wonen. Al gauw nodigde ik Jezus uit om de Heer van mijn leven te worden, ontving ik de Doop in de Heilige Geest, en het leven begon echt opnieuw. God genas mijn lichaam. Er kwam nieuwe blijdschap en vrede in ons huwelijk, die door de jaren heen niet

minder geworden zijn.

Tegenwoordig heb ik het voorrecht om voor zakenlieden te staan en managementtechnieken te onderwijzen die niet gebaseerd zijn op ideeën van mensen, maar veeleer op Gods liefdesbrief aan de mensheid, de Bijbel. Het is prachtig om te zien hoe tijdens deze managementseminars mensen genezen worden naar lichaam, ziel en geest. Succes kost me nu niet meer alles. Het is een gave van God, wanneer ik Hem in alles op de eerste plaats zet.

Ik heb boven elke twijfel geleerd dat wanneer een mens Jezus Christus uitnodigt om de eerste plaats in te nemen op alle gebieden van zijn leven, inclusief zijn beroepsleven, dat er dan dingen gaan gebeuren. Normaliter heeft een zakenman een goed idee, en het is slechts een kwestie van tijd voordat iemand anders dat kopieert. De zegen van God is echter iets dat niet gekopieerd of weggenomen kan worden: het is het resultaat wanneer een zakenman zijn geloof baseert op de opgestane Christus. ●

CLIFF RICHARD

popzanger, Engeland

Als ik aan godsdienst dacht, kwamen er altijd vragen op, lastige vragen, waar ik geen antwoord op wilde geven. Ik had Jehova's Getuigen in mijn familie zitten, iets waar ik me niet bij kon neerleggen. Maar op een gegeven moment bracht een overtuigde christen me ertoe om de Bijbel te gaan lezen. Ik was bijna 21 jaar en ik zat al volop in de show business.

Contacten met die „traditionele” christenen waren nieuw voor me. Het was voor het eerst dat ik op zo'n persoonlijke manier

over Jezus hoorde spreken. Ze zeiden dat als ik echt christendom wilde ervaren, ik mezelf aan Jezus moest overgeven. Ze gaven me geen lijst van dingen die ik wel of juist niet moest doen. Ze lieten me Openbaring 3:20 lezen: „Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.” Dat raakte me diep. Als je iemand in je woning uitnodigt, kan dat het begin worden van een relatie.

Toen ik die nacht in bed lag, zei ik tegen Jezus: „Okay! Ik geloof in U. Ik weet dat U er bent, maar ik weet niet precies hoe ik dit moet doen. Ik kan niet zo goed bidden.” Omdat ik niet wist wat ik verder doen moest, zei ik eenvoudig: „Jezus, ik wil graag dat U in mijn leven komt.” Achteraf gezien geloof ik inderdaad dat het op dat moment was dat Jezus in mijn leven kwam, want het was vanaf dat moment dat er dingen begonnen te veranderen, aanvankelijk nog langzaam.

Een van de vragen waar ik die eerste jaren mee worstelde, was hoe ik datgene moest begrijpen wat de kerk de „Drieëenheid” noemt. Dat wil zeggen dat er maar één God is, maar dat Hij uit drie personen bestaat. Vanwege mijn achtergrond bij de Jehova's Getuigen, met hun nadruk op God als één persoon en geen drie, viel het me moeilijk om te begrijpen hoe Jezus in de

Rock and Roll

Men vraagt me vaak hoe ik als christen in de wereld van de Rock and roll overeind kan blijven. Nou, misschien zal het enkele pasbekeerde christenen verbazen als ze horen dat de verleidingen en uitdagingen waar ik in de show business voor kom te staan, niet veel verschillen van die op hun werk of op school. Als christenen kunnen we met Christus' hulp deze moeilijkheden overwinnen. Eerst hadden veel christenen kritiek dat ik in de show business bleef, en dat deed me pijn. Ik kan me ook voorstellen hoe sommigen van hen zich voelden, omdat de Rock-and-roll-scene een slechte naam heeft. En uiteraard zijn er in de wereld van de Rock and roll ook verschuivingen in de richting van het occultisme geweest. Sommigen doen vreselijke dingen. De mensen hebben een puinhoop van deze wereld gemaakt, dat is zeker.

Bijbel ook God genoemd kan worden.

Rond die tijd had ik een aantal uitgebreide gesprekken met David Winter, die later Hoofd Religieuze Programma's bij de BBC zou worden. Hij was me bijzonder behulpzaam. Hij begon met zoiets te zeggen als: „Toen Jezus op de planeet aarde rondliep, moeten we dan geloven dat er toen in de hemel niets van God was terug te vinden?” Ik had inmiddels genoeg van de evangeliën gelezen, zodat ik antwoordde; „Nee, want Jezus bad tot God als Zijn Vader.” Hij stelde voor dat ik het Hebreeuwse woord „Jahweh” zou zien als de alomvattende titel voor de

Godheid, die zowel de Vader als de Zoon als de Heilige Geest inhield. Het was Jezus, de Zoon van God, die aan het kruis stierf, en op Zijn dood volgde Zijn opstanding. Het begon me allemaal duidelijk te worden. Jezus zei dat hij de Zoon van God was, en dat Hij en Zijn Vader en de Heilige Geest één zijn. Nu kan ik openlijk zeggen: „Ja, ik geloof dat Jezus, de Heilige Geest en de Vader één God zijn.”

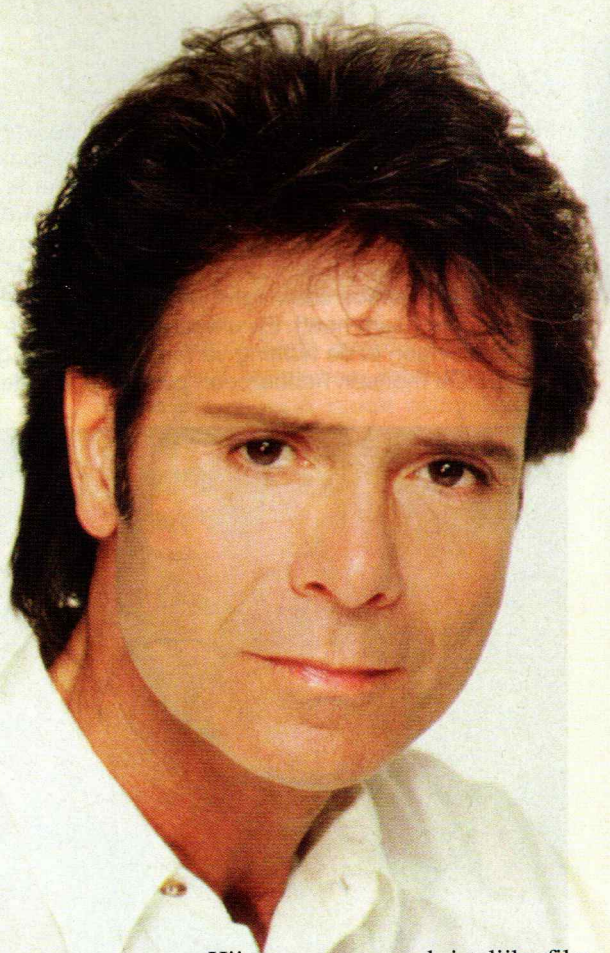
Ik denk terug aan die eerste jaren als christen, waar ik zo van genoten heb. Ik ontdekte het verschil, en dat begon steeds meer voor me te betekenen. Ik begon nieuwe vrienden te krijgen. Zij leken

allemaal sterk betrokken in christelijk werk. Of ze waren godsdienstleraar op een school, of ze werkten voor liefdadige instellingen, of ze werden zendeling. Dus dacht ik: „Hoe durf ik zo'n rijke Rock-and-roll-zanger te zijn! Zo kan ik toch helemaal niet als een christen overkomen waar ik ben.” Zodoende overwoog ik om helemaal uit show business te stappen.

De grootste fout die ik maakte was dat ik de pers vertelde wat ik dacht. Overtuigd als ik was dat ik iets veranderen moest, riep ik de pers bijeen en zei: „Ik heb misschien nog twee jaar nodig om al mijn beroepsverplichtingen na te komen, maar daarna word ik leraar.” Ik ging zelfs naar de lerarenopleiding, hoewel ik niet aan de toelatingseisen voldeed. Ik had ongeveer een Mavo-niveau. De directeur zei: „Je beste kwalificatie is dat je leraar wilt worden. De helft van de mensen die hier komen willen niet echt leraar worden.”

Op dat moment leek dat de juiste beslissing. Maar de reden waarom ik van gedachten veranderde – nou ja, mijn gedachten werden voor mij veranderd –, was dat ik steeds meer religieuze programma's op de TV te zien kreeg. Wijlen mijn directeur muziek, Lorrie Paramour, vroeg me om een gospelalbum te maken. Ik werd uitgenodigd om gospelconcerten te geven, en ik werd gevraagd om een van de zondagochtendprogramma's van de BBC op de Britse Radio-2 te presenteren. Het heette „Muziek voor de zondag”.

In die tijd kwam ook Billy Graham naar Londen terug voor

een campagne. Hij vroeg me een christelijke film voor hem te maken. Die was getiteld „Twee voor een duit”, en dat was ontzettend leuk werk. Dat alles zette me aan het denken: „Hé, wacht eens even, waarom stap ik eigenlijk uit de show business? Waarom zou ik eruit stappen als ik hem kan gebruiken als onderdeel van mijn christelijke bediening? Ik kan mijn carrière gebruiken om mijn geloof uit te dragen.”

Ik begon het als een gave van God te zien, een gelegenheid waar ik gebruik van moest maken. Het was een fantastische tijd, en ik zou wel gek zijn als ik dat alles achter me zou laten nu ik zo'n groot gehoor bereik met wie ik mijn opvattingen over het leven kan delen. Dus besloot ik om in de show business te blijven. Sindsdien probeer ik trouw te blijven aan de gedachte dit tot mijn „opdracht” te maken. ●

Beginnende entertainers?

Mijn advies aan aanstaande entertainers is dat ze in de *eerste* plaats bij zichzelf nagaan of hun geloof stevig gefundeerd is – bid en lees de Bijbel regelmatig. U moet integer zijn. U moet een artiest *willen* worden. Denk erom dat als u bijvoorbeeld acteur wilt worden, mensen geld betalen om u te gaan zien. Toewijding in het beroep is noodzakelijk. U moet erkennen dat wanneer u eenmaal de stap hebt gezet om danser, zanger, acteur, gitarist, pianist of wat dan ook te worden, dit de op een na belangrijkste eis wordt die uw aandacht vergt. Als u tot dat alles bereid bent, ga er dan tegenaan.

Cliffs toekomst?

Mijn toekomst? Wel, ze hebben me wel eens als vrijgezel omschreven omdat ik nooit getrouwd ben geweest. Ik beschouw mezelf niet als een vrijgezel. Als ik morgen wil trouwen, is er niets dat me tegenhoudt. Waarom ben ik nooit getrouwd? Nou, ik heb een paar keer vals alarm gehad. Ik ben verliefd geweest, maar telkens dacht ik: „Is het huwelijk nu je van het?” Dan leek het me beter om – nog – niet te trouwen. Het huwelijk brengt grote verplichtingen met zich mee, en artiest-zijn kost enorm veel tijd. Als jongeman wilde ik ontzettend graag trouwen, ik wilde zijn als ieder ander.

Ook vraagt men mij wel eens of het feit dat ik alleenstaand ben, niet suggereert dat ik homofiel zou zijn. Welnu, dat ben ik niet. God heeft ons als mannen en vrouwen geschapen en er zijn vele manieren waarop mannen en vrouwen met elkaar omgaan. Ik geloof dat homofilie afwijkt van Gods oorspronkelijke bedoeling.

Wie is Cliff Richard?

Cliff Richard is al bijna veertig jaar een vooraanstaande ster in de wereld van de Rock and rol, en het gaat hem nog steeds goed. Hij heeft 56 albums en 114 singles geproduceerd – vele daarvan hebben aan de top van de hitlijsten gestaan. Hij is in verschillende films en televisieproducties opgetreden, heeft zeer effectieve toneelshows en rondreizende concerten geproduceerd. De eerste tien jaar werd hij vooral bekend als artiest van singles en als filmster. De tweede tien jaar kwam hij vooral tevoorschijn als ster in zijn eigen televisieshows en, voor het eerst, als een serieuze albumartiest.

In zijn derde decennium produceerde hij zijn single die het best verkocht werd, *We don't talk anymore*. In die tijd ontwikkelde hij ook zijn toneel-knowhow tot spectaculaire dimensies. In zijn vierde tien jaren verraste hij iedereen met *The Event*, zijn eerste stadionshow, gevolgd door zijn langsturende optreden in het stadion van Wembley. Het lijkt voor Cliff niet meer misplaatst om midden in een show over zijn liefde voor Jezus te spreken. Geen enkele journalist kan nog over hem schrijven zonder te vermelden dat hij christen is, omdat dat alles illustreert wat hij doet.

Een zinloos rennen

Dr. Reginald Cherry, Houston, Texas

Geld is een meedogenloze heerser, die je voortdrijft en je van alles opdraagt en je tegelijkertijd de ultieme voldoening belooft. Nadat ik dankzij een beurs had kunnen studeren, doorliep ik in een sneltreinvaart de medische faculteit en vond ik een baan. Ik verhuisde naar de regio Houston om daar mijn eigen praktijk op te zetten. Hoewel er wat problemen waren, ging het onze kliniek op financieel gebied voorspoedig.

Al gauw reisde ik het hele land rond om lezingen te houden over preventieve geneeskunde en schreef ik artikelen in nationale vakbladen. Het geld stroomde binnen – en dat terwijl ik nog geen 30 was. Mijn ego groeide tegelijk met mijn bankrekening.

Vervolgens begon ik met hardlopen. Niet zomaar joggen, ik liep marathons. Elke middag nadat ik patiënten had geholpen, ging ik hardlopen, soms wel 30 kilometer. In die tijd werd ik ook gek op snelheid en snelle auto's. Mijn race-obsessie gaf precies weer hoe ik leefde: in een kringetje. Een zinloos rennen, mijn medewerkers hadden een hekel aan mijn zware, op-de-minuut-geplande procedures.

Een van degenen die niets om me gaven, was Linda, een gediplomeerd verpleegster. Zij leidde net zo'n leeg, miserabel bestaan als ik, totdat een van onze patiënten haar hielp haar leven te veranderen. Deze man, een bankier, was voorzitter van de FGBMFI. Telkens als hij op controle

kwam, vertelde hij haar over Jezus. Haar beste vriendin had ook al Jezus aangenomen. Linda zag het verschil in haar leven en wilde die vrede ook hebben. Op een dag vroeg hij haar opnieuw of ze Jezus in haar leven wilde uitnodigen. Ze knikte van ja en ze baden samen.

Ze begon voor mij te bidden en vroeg ook anderen om te bidden. Er begonnen kleine dingen te veranderen. Ik ging over geestelijke dingen nadenken. Op een dag sprak God tot me. Ik was minstens zo verbaasd als wanneer de president van de Verenigde Staten bij me zou komen voor een medisch onderzoek. „Ik zie je ellende” zei Hij, „Ik zie je hongeren naar iets in je leven.” Hij ging verder en beloofde me vrede en blijdschap. Het enige wat ik moest doen was mijn leven aan Hem geven. Eerst leek dat een hoge prijs, maar toen realiseerde ik me dat Hij me echt leven terug zou geven.

Om een lang verhaal kort te maken, God hield zich aan Zijn woord. Toen ik mijn leven eenmaal aan Jezus had gegeven en dit aan Linda had verteld, begonnen we al gauw naar elkaar toe te groeien en zijn we uiteindelijk getrouwd. Er is nog zoveel meer te vertellen, maar het belangrijkste is dat Jezus zonder enige twijfel het verschil uitmaakt in mijn leven en dat ik niet langer „zinloos rondren”! ●

FGBMFI HEEFT EEN CHAPTER BIJ U IN DE BUURT

We zitten momenteel in meer dan 140 landen ter wereld.

Nederland

Nat. voorzitter: I. van der Zee, tel. 035-6023222 • **Secretariaat:** H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163; e-mail: hhahn@worldaccess.nl • **Admin. en distrib.:** J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725; bankrekening: Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht • **Internet:** <http://www.worldaccess.nl/~hhahn/fgbnl/fgbnl00.htm>

Alkmaar: C. van Engelenhoven, tel. 0229-215573 • **Almelo:** L. Kerklaan, tel. 0548-614675 • **Amersfoort, Amsterdam:** L. Hoksbergen, tel. 070-5116070 • **Deltachapter (Zeeland), Drechtstreek:** zie Rotterdam • **Eindhoven:** H. van Dingstee, tel. 0499-472521 • **Groningen:** J. Roffel, tel. 0594-212747 • **Den Haag:** J. van Bijsterveld, tel. 070-3253184 • **Naaldwijk:** J. Westra, tel. 0174-416643 • **Roermond:** Th. Bovend'Eerd, tel. 0475-486621 • **Rotterdam:** J. Hoogendoorn, tel. 0172-217527 • **Zoetermeer:** H. Dijkshoorn, tel. 015-3697399 • **Overige plaatsen:** I. van der Zee, tel. 035-6023222

België

Nat. voorzitter: Raoul Richez • **Secretariaat:** Koen Van Neste, Ieperstraat 38, B-8830 Hooglede; tel. 051-241435 • **Admin. en distrib.:** Postbus 49, B-3000 Leuven-3; tel. 016-207944, fax 016-207931

Brussel (Europ. afd., F): Paul Huybrechts, tel. 02-7347647 • **Brussel (F):** H. Mutshipayi, tel. 02-6877041 • **Brussel (E):** Carl Walker, tel. 02-3804954 • **Charleroi (F):** Richard Van Waesberghe, tel. 02-6332147 • **Izegem (N):** Rik Van Neste, tel. 051-306983 • **Kortrijk (N):** Frans Van de Kerckhove, tel. 056-220020 • **Liège (F):** François Deschamps, tel. 087-338743 • **Limburg (N):** Johnny Frederix, tel. 011-649061 • **Mons (F):** Michel Dupriez, tel. 067-333600 • **Mouscron (F):** Jacob Kalemba, tel. 056-840325 • **Namur (F):** Luc Lannoye, tel. 084-315547 • **Saint-Vith (D):** Arno Bourgraff, tel. 00352 808128 • **Torhout (N):** Rad De Puydt, tel. 051-72.62.37

(N = Nederlandstalig, F = Franstalig, D = Duitstalig, E = Engelstalig)

Ander landen

Inlichtingen: FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)16-207944, fax: (0032)(0)16-207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com • **Internet:** <http://members.aol.com/fgbmfi/info.htm> • International Office, PO Box 19714, Irvine, CA 92623, (714)260-0700.

Nieuwe hoop

Rolf Hart, Nieuw-Zeeland

Toen ik op de politieschool zat, had mijn vrouw een relatie met de man die ons in het occultisme had geïntroduceerd. Zij gingen er samen vandoor en lieten mij met drie kleine kinderen achter.

In 1968 werd ik overgeplaatst naar het nationale hoofdbureau van de politie. Kort daarop werd ik nationaal hoofd van mijn afdeling. Om een officiersrang te kunnen krijgen, studeerde ik aan de universiteit bedrijfskunde, criminologie en strafrecht.

Begin 1980 moest ik voor mijn werk in Auckland zijn. Ik wilde van de gelegenheid gebruik maken om bij goede vrienden te logeren. Toen ik daar kwam, verontschuldigde hij zich omdat hij al een afspraak had. Hij zou naar een dinerbijeenkomst van de FGBMFI gaan. „Alsjeblift, lees dit boek maar eens en vertel me wat je ervan vindt.” Hij gaf me *De gelukkigste mensen ter wereld*.

Een maand later was ik weer in Auck-

land. Mijn vriend vroeg wat ik van het boek vond en zei: „Zou je het leuk vinden om kennis te maken met de auteur? Demos Shakarian is in Auckland.”

Ik besloot mee te gaan. Ze keken blij, en iets binnenin mij zei dat dit hetgeen was waar ik altijd al naar hunkerde.

Ik begon mijn visie op het christendom te heroverwegen. Later werd ik uitgenodigd voor een bijeenkomst waar een jurist zou spreken. Toen de spreker daartoe opriep, wist ik dat ik mijn leven aan Jezus moest geven.

Bijna een jaar later woonde ik een FGBMFI-diner bij en gaf ik voor het eerst in het openbaar mijn getuigenis. Op die bijeenkomst was ook een jurist aanwezig. Hij vroeg de mannen om me heen te gaan staan en voor me te bidden. Ik distantieerde me van al mijn bemoeienissen met het occultisme, ontving de doop in de Heilige Geest en werd genezen. Dat kan alleen God doen!

Nieuw vertrouwen

Yannick Lefeuvre, Avrille, Frankrijk

Oorlogswezen waren er genoeg in Frankrijk in de jaren '40. Mijn moeder leidde een tehuis voor zulke jongelui. In die tijd had ze een relatie met een jongeman, en daarvan was ik het resultaat. Toen ik geboren werd, was zij 39 en mijn vader 18. Uiteraard ging hij er onmiddellijk vandoor.

Mijn moeder had aan niemand verteld wat er gebeurd was en haar familie dacht dat ik gewoon een nieuwe wees in het tehuis was. Toen ik achter de waarheid kwam, kreeg ik het gevoel dat ik een soort ongelukje was. Heel mijn tienerjaren door en zelfs nog als volwassene heb ik daar grote moeite mee gehad. Het was in die toestand dat ik Patricia leerde kennen. Zij was geboren met een probleem aan haar heup en haar rug. Haar ouders hebben altijd getracht haar handicap voor de buitenwereld verborgen te houden. Het was alleen te zien als ze liep.

Terwijl Patricia opgroeide, voelde ze zich door iedereen verworpen. Toen we

zo'n 15 jaar getrouwd waren, was onze relatie tot op het diepste denkbare punt ineengezakt. Er was een andere, jongere vrouw in mijn leven gekomen en ik liet Patricia met onze drie dochters zitten. Ik was niet erg trots op de situatie, maar ik kon er niet mee overweg.

Een paar maanden nadat we uit elkaar waren gegaan, werd ik zo ziek dat ik niet eens meer kon lopen. Een slagader in mijn been was verstopt, waardoor ik verlamd raakte. Het deed ontzettend pijn – zo erg dat ik wel wilde dat ze het been zouden amputeren. Terwijl ik in het ziekenhuis lag, had ik voldoende tijd om mijn leven te overdenken, en ik voelde dat er toch hoop moest zijn om iets goeds te kunnen bewerkstelligen. In diezelfde tijd hoorde een buurvrouw van de moeilijke situatie die Patricia doormaakte. Zij vertelde dat ze op een gebedsgroep zat en dat ze voor haar zouden bidden.

Hoewel Patricia altijd had gezegd dat ze atheïst was, zat ze zo diep in de put dat

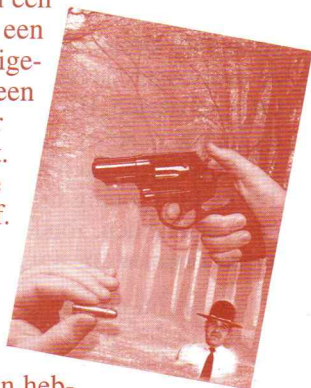

WISSTU

HET BLAD „STEM”

Hoe kunnen we tegelijkertijd het goede nieuws over ons chapter en het „Goede Nieuws” uitdragen? In Zwitserland hebben ze daar iets op gevonden. Een Franstalig chapter heeft een groot tekstblok gekocht in een plaatselijk krant. Daarin hebben ze een samenvatting geplaatst van een getuigenis uit *Stem*, met een contactadres, een telefoonnummer en informatie over hun eerstvolgende FGBMFI-ontbijt. Onderaan het blok stond een kleine advertentie van een plaatselijk bedrijf.

Gebruik uw fantasie! U kunt nieuwe manieren vinden om uw chapter bekend te maken bij de mensen in uw omgeving. U kunt anderen het blad *Stem* laten lezen. De mensen hebben God nodig. Gebruik dit gereedschap om hen op Jezus te wijzen.

Opwekking op „De Bron”

De Bron in Dalfsen houdt regelmatig *praise*-weken. Van 11 t/m 14 november is er weer een, ditmaal onder de titel „Een Koninkrijk van Kracht”. Een van de medewerkers van De Bron, Anthon van der Laak, vertelt over een dergelijke week die een tijdje geleden gehouden is:

Er waren ca. 450 bezoekers. De aanwezigheid van de Heer was ongelooflijk krachtig. Verschillende mensen hebben engelen gezien, waaronder heel grote, van een meter of drie. De spreker, Gerald Fry, sprak over David, die terugkwam van de strijd en ontdekte dat Amalek alles gestolen had uit het kamp: vrouwen, kinderen, vee en eten. David wendde zich tot de Heer en vroeg wat hij moest doen. God zei dat hij alles moest gaan terughalen van de Amalekieten. En dat deed hij. Gerald zei dat ook wij alles moeten terugclaimen wat de tegenstander van ons gestolen heeft: onze gezinnen, gezondheid, financiën, banen, etc. Hij riep de mensen op om iemand in gedachten te nemen.

Mijn nichtje had destijds kanker op vijf plaatsen, en ze onderging chemotherapie. Maar ze had nog een ander probleem.

Haar vriend, met wie ze datzelfde jaar had willen trouwen, was betrokken bij de vliegcrash in Eindhoven in 1996. Hij was een van de negen overlevenden. Hij was zwaar verbrand en had allemaal chemische rommel in zijn longen gekregen. Donderdag diezelfde week zeiden de artsen tegen de familie dat ze overwogen de beademingsapparatuur uit te schakelen. Hij scheidde geen urine en faeces meer af waardoor hij zichzelf inwendig aan het vergiftigen was. Tenzij hij spoedig urine en faeces zou gaan afscheiden, zouden zijn nieren en andere organen ernstig beschadigd raken.

Vrijdagochtend om 12.00 uur namen mijn moeder, mijn zuster, mijn vrouw en ik deze jongeman in gedachten en claimden leven en gezondheid terug voor hem en voor mijn nichtje. Er stonden veel mensen daar vooraan in de zaal dingen terug te claimen. We slaakten een kreet van overwinning. Mensen kwamen van buiten de zaal op het geluid af dat ze hoorden. Het was het geluid van vele, vele stemmen, veel meer dan de 450 die daar bijeen waren. Ik geloof dat de engelen met ons meeschreeuwden. Een vriend van mij, die een profetische bediening heeft, kwam naar voren en vertelde dat hij op het moment van de schreeuw engelen in de lucht zag schieten, door het dak van het gebouw heen, en dat hij hen zag uitwaaiëren over Nederland. De Heer zei dat Hij hen uitzond om onze gebeden ten uitvoer te brengen.

De jongeman in het ziekenhuis was inmiddels helemaal opgezwollen, zodat hij bijna onherkenbaar was. Hij was nog steeds zwart van de verbrandingen, omdat ze hem nog niet hadden kunnen schoonmaken. Maar binnen een uur na deze schreeuw en het beeld van de uitwaaiërende engelen begon

hij faeces en urine af te scheiden. De artsen stonden bij het bed en schudden verbaasd hun hoofd. Diezelfde avond konden ze zijn lichaam een beetje schoonmaken. Binnen 24 uur was hij stabiel en binnen 48 uur kon hij de intensive care verlaten en konden ze beginnen zijn longen schoon te maken. **Roep een groot „Halleluja” uit voor de Koning!** Maar het verhaal gaat nog verder.

Nadat hij uit het ziekenhuis werd ontslagen moest hij nog een rubberpak dragen om de getransplanteerde huiddelen op hun plaats te houden en het genezingsproces te bevorderen. Twee maanden geleden zeiden de artsen dat hij hun wonderkind was en dat hij het rubberpak niet meer hoefde te dragen. Normaal duurt dit ten minste twee jaar. Hij geneest zeer snel. Afgelopen maand werd hem verteld dat zijn longen weer voor 96% werken.

Wat is er met mijn nichtje gebeurd? Zij geloofde dat God haar van de kanker zou genezen. Op een wonderbaarlijke manier kwam ze door de vier chemotherapiebehandelingen heen – ze werkten geen van alle. Ze behield haar haar, en ze kon blijven werken als leidster van een koor en een bandje. Ze kon haar vriend blijven bezoeken en bemoeiden, nu hij zo getraumatiseerd was en zoveel liefde en steun nodig had. Hoewel de chemokuren niet werkten, kreeg ze afgelopen maand te horen dat ze voorlopig uit de gevarenczone was. **Roep „Halleluja!”**

(In verkorte vorm overgenomen uit „Joel News”, een via e-mail verspreid bulletin met nieuws over opwekkingen. Inlichtingen per e-mail bij: mvdwoude@xs4all.nl)

Een vriend

Door Blair Scott

In Lukas 18:18-23 kwam een leider bij Jezus en vroeg Hem wat hij moest doen om het eeuwige leven te ontvangen. Jezus zei dat hij de geboden moest onderhouden. Toen de man zei dat hij dat al deed, ging Jezus niet met hem in discussie. Naar hedendaagse begrippen zou hij rechtvaardig zijn. Wat was er dan verkeerdt?

Hun relatie met God was erg gaan lijken op die bij andere godsdiensten – gewoon een lijst van wat je wel en niet moet doen. Hoewel we het Oude Testament vaak zien als de tijd van de religieuze wetten, was zelfs toen de relatie al zeer belangrijk.

Abraham had méér dan een godsdienst. In Jakobus 2 zien we dat het in feite Abrahams relatie met God was – zijn geloof – dat telde. Abraham had geleerd God te vertrouwen als een vriend. Dat was veel persoonlijker en specifiek. Toen hij zijn zoon – de zoon der belofte – naar het altaar bracht, wist hij dat zijn Vriend een plan had.

Ook Mozes sprak met God als met een vriend (Exodus 33:11). Nadat Adam geschapen was, zegt de Bijbel in Gen. 3:8 dat „de stem van de HERE God” (Statenvertaling) in de hof wandelende en met hem sprak in de avondkoelte.

Jezus kwam om deze persoonlijke relatie met God te herstellen. In Joh. 15 maakt Hij duidelijk dat we geroepen zijn om Zijn vrienden te zijn. Het is zo gemakkelijk om in religie, in vroomheid terug te vallen. Jezus kwam om ons leven te geven (Joh. 10:10). Hij wil dat we een geloof hebben zoals Abraham, niet gebaseerd op wat we *weten*, maar op degene die we *kennen* – God vertrouwen in onze specifieke situatie.

Italië

David Fotherby en Joe Dolten hebben afgelopen maart een interessante reis van 12 dagen naar Italië gemaakt, waarin ze 1800 km aflegden en voor in totaal vijf- tot zesduizend mensen spraken. God werkte krachtig, gaf aan velen zegen, genezing en bevrijding. In één bijeenkomst werd gemeld dat er een groep nonnen aanwezig was omdat een jongen op school had geschreven over een interessante dag met lofprijzing en aanbidding, en ook

onderwijs. Zijn leraressen besloten dat als hij dat zo interessant had gevonden, zij zelf maar eens moesten gaan kijken.

David en Joe hadden ook de gelegenheid een bijeenkomst van het enige Italiaanse chapter van de FGBMFI bij te wonen. Er zijn Amerikaanse, Afrikaanse en internationale chapters in Italië, maar dit nieuwe wordt door Italianen zelf gerund, en wel in Padua. Er waren ongeveer 40 mensen, waaronder veel top-zakenlieden. Er werd met velen van hen gebeden. De leiders van de Fellowship zien er scherp op

toe dat andere mannen gezegend worden. Tijdens de bediening ging een van de leden, Andreas, van de ene gast naar de andere en zei elk van hen dat hij als volgende naar voren kon gaan voor gebed. Niemand ging daarover met hem in discussie! Deze leiders zijn zakenmensen met prachtige kansen om mensen uit te nodigen. Zij willen de FGBMFI van de grond zien komen in Italië.

Wilt u alstublieft bidden voor het werk in Italië? Velen staan open voor de Heilige Geest en voor het werk van de FGBMFI.

Conventie in Parijs-Bercy

Bert Sture

*1-3 mei 1997 – meer dan 10.000
aanwezigen uit 26 landen*

Donderdagmiddag was er een Mars voor Jezus buiten het conventiegebouw, die uitliep op een openluchtbijeenkomst. Toen we voor de vrijdagavondbijeen-

komst aankwamen, zagen we tot onze blijdschap dat de zaal redelijk vol was. Er waren bezoekers uit vele landen en we kregen getuigenissen te horen uit vele delen van de wereld. Tijdens de hele conventie werd de lofprijs geleid door verschillende goede muziekgroepen, die elk op professionele wijze hun eigen stijl brachten. Daaronder waren *Flamme*, *Les Chérubins*, *Master Music* en *Vinesong*, met daarnaast individuele bijdragen, zoals liederen gezongen door Madeline Manning Mims, een van de Olympische atleten.

De vrijdagavondbijeenkomst werd geheel gevuld door de *Lay Witnesses for Christ International*, onder leiding van Sam Mings, die velen van de Amerikaanse medaillewinnaars presenteerde. Het hoogtepunt van de avond was een live satellietverbinding met Carl Lewis en Leroy Burrell, die op een zeer groot scherm te zien waren. Deze twee sterren getuigden op een indrukwekkende manier. Alle aanwezigen konden duidelijk de liefde van Jezus in hun ogen zien. Daar ze niet in de gelegenheid waren in Parijs bij ons te zijn, hadden zij voor eigen rekening een satellietverbinding gehoord.

Zaterdagochtend werd het hoofdgetuigenis gegeven door Charles Whitehead uit Groot-Brittannië. Hij is voorzitter van de Internationale Katholieke Charismatische Vernieuwing. Op zijn oproep liep het centrale deel van de zaal bijna vol met men-

sen die naar voren kwamen. 's Middags gaf Winfried Fuchs uit Oostenrijk een seminar, terwijl de kinderen in de grote zaal een ontmoeting hadden met de Olympische atleten.

De conventie was het resultaat van een zeer uitdagende visie die het nationale bestuur van FGBMFI Frankrijk had gekregen. Er was duidelijk veel inzet en organisatie voor nodig, en hij zal zeker zijn stempel zetten op het FGBMFI-werk in Frankrijk en daarbuiten. God zij de glorie!

Stem – hij spreekt echt!

Ian Maxwell, Chapter Grimsby (UK)

De afgelopen twee maanden zijn we beïnvloed door de manier waarop het blad *Stem* mensen heeft aangesproken. Een dame nam een exemplaar mee uit een display in een boekwinkel. Na de artikelen gelezen te hebben, kwam ze op ons eerstvolgende diner. De maand erop bracht ze haar man mee.

Op ons diner in april waren er twee nieuwe gasten, beide door het lezen van *Stem*. Ze hadden allebei het bij het contactadres genoemde telefoonnummer gebeld en gingen in op de uitnodiging voor de dinerbijeenkomst. Een van hen was een christen, Steve Chance. De ander, Peter Parry, was de Heer aan het zoeken en had een *Stem* meegenomen uit een van onze strategisch geplaatste displays. Zij zaten naast elkaar, en na de bijeenkomst getuigde Steve tegen Peter, die vervolgens de Heer Jezus vroeg om in zijn leven te

komen.

Op diezelfde dinerbijeenkomst was een echtpaar aanwezig dat op hun regelmatige reizen naar Barbados met de FGBMFI in aanraking was gekomen. Toen ze in de plaatselijke krant ons artikel lazen waarin onze dinerbijeenkomst werd aangekondigd, namen ze contact met ons op en meldden ze zich aan. Toen belden ze hun vrienden in Barbados om hun dat goede nieuws te vertellen. We vertrouwen erop dat er eendaags nog beter nieuws aan hun vrienden in Barbados valt te vertellen.

Laat het volk het weten

Er is met bovengenoemd verhaal van Peter nog iets interessants aan de hand. Hij had op dat moment eigenlijk met vakantie in Spanje zullen zijn. Hij had geboekt samen met een vriend, die ongelukkigerwijs verhinderd bleek te zijn. Peter besloot om dan maar alleen te gaan. Vlak voordat hij zou vertrekken, zag hij de aankondiging van dat diner. Hij was zo overtuigd dat hij op die chapterbijeenkomst moest zijn, dat hij niet wegging. Het ticket heeft hij nog steeds. Hij wil het inlijsten als herinnering aan wat hij bijna gemist had.

**Denk aan het
publicatieteam.
We hebben uw
voorbede nodig!**

Chapter Norwich (UK)

Op ons laatste FGBMFI-diner is er een engel verschenen – althans, dat heb ik uit betrouwbare bron vernomen. Theresia Cumbers had drie jongedames meegebracht. Deze verlieten rond 23.00 uur het hotel. Een van hen, die 1,80 m lang is, verwacht over twee weken een baby. Toen ze de hoofdingang naderden, kwam hen door de deur een zeer lange man (ze schatten hem zo'n 2,10 m) met wit haar en een prachtig gezicht tegemoet en zei tegen de aanstaande moeder: „Ik heb een woord van God voor u. Wees niet bevreesd voor de bevaling van uw kindje. Het wordt een jongen, en God zal met hem zijn.” De drie jongedames keken elkaar verbaasd aan, maar toen ze weer naar vreemdeling keken, was die verdwenen!

N.W.-INDIA

Van 9 tot 26 maart 1997 was ik voor de tweede keer in India, ditmaal voor drie weken. Ik zou sommige plaatsen bezoeken waar ik de vorige keer ook was geweest, en ook enkele nieuwe. In Noord-India leeft de grootste bevolkingsgroep die nog niet bereikt is met het evangelie. De meeste evangelisatie-activiteiten richten zich op het zuiden. In tegenstelling tot die het zuiden zijn de Noord-Indiase christenen in het nadeel voor wat betreft christelijke opvoeding en gebrek aan opleiding. In het noorden is veel meer analfabetisme.

Mijn contactpersoon, Bal Krishan, van de *Himalayan Gospel Ministries*, had me gevraagd om te komen helpen met een evangelisatiecampagne die gehouden zou worden op een plaats in de Himalaya, aan de rivier de Ravi, omgeven door hoge bergen. Het is een belangrijke stad voor de stammen die afgelegen in de bergen wonen.

Sinds 1994 heb ik drie jaar gewacht tot de Heer bevestigde dat ik er weer heen moest. Ik ging pas akkoord met het project nadat ik een bevestiging van de Heer had gekregen. Uiteraard antwoordde de Heer en Hij voorzag op grootse wijze in veel dingen, zoals een gloednieuwe meerkleurige samenkomsttent, een gratis zaal voor seminars en gratis gebruik van een keuken voor mensen die van ver kwamen. Hij voorzag ook in een videoteam met TV-lampen, zodat de avondbijeenkomsten opgenomen konden worden. Dat was volkomen onverwacht! De video's kunnen worden gekopieerd en aan iedere geïnteresseerde groep of persoon worden gestuurd.

De campagne was getiteld „Het Goed-Nieuwsfestival”. Het omvatte vijf evangelisatie-avonden en vier ochtendseminars. Elke middag hadden we een gebedsbijeenkomst van een uur, twee uur voor de avondbijeenkomst begon. Sprekers waren ikzelf en George Irwin,

Stuurt u gerust berichten in over hoe God in uw chapter werkt, zodat anderen erdoor bemoedigd kunnen worden. U kunt uw berichten sturen naar Huug Hahn, Braak 48, NL-5501DK Veldhoven; tel. (0031)(0)40-2300161; fax (0031)(0)40-2300163; e-mail hhahn@worldaccess.nl

een Indiase bijbelleraar en evangelist uit Uttar Pradesh. Tolk was voorganger Gian Salhotra.

De eerste dag, nog vóór de eerste bijeenkomst, gaf de Heer me de tekst „Ik heb mijn woorden in uw mond gelegd en met de schaduw mijner hand heb Ik u bedekt” (Jesaja 51:16). Vlak nadat ik mijn hotel een beetje vroeg verliet na de bijeenkomst van de laatste dag, kwamen politieagenten me opzoeken. We hadden moeilijkheden veroorzaakt in een stad met een overwegend hindoebevolking, en onze tent stond pal tegenover een moskee! In Chamba was nog nooit zoiets gebeurd. „Inboorlingen” uit de bergen, die normaal negen maanden per jaar van de buitenwereld zijn afgesneden door de sneeuw, zagen hele families Jezus aannemen.

De bijeenkomsten begonnen klein, maar groeiden. Vanwege de topografische gesteldheid van het gebied zouden we nooit duizenden mensen bijeen krijgen, maar we kregen zo'n 400 bezoekers in de tent. Veel anderen stonden buiten in het donker te luisteren, en in de winkels en thuis, aangezien het luidsprekersysteem alles door de hele stad „uitzond”. Elke avond kregen we een vrijwel nieuwe menigte binnen, hetgeen ook toonde hoe de stad als een „doorgangscentrum” fungeerde.

Vanuit Chamba gingen we naar Dalhousie, een stadje op een bergtop, waar ik drie dagen onderwijs gaf in de *Calvary Gospel Church*. De voorganger zei dat er in zijn kerk nieuw leven was gekomen. Op één bijeenkomst sprak de Heer tot hem en zei: „U zult uw kerk zien veranderen.” Van Dalhousie gin-

gen we naar Nahan, in het zuiden van de staat Himachal Pradesh, waar ik twee dagen lang in een charismatische kerk onderwijs gaf. Ik werd bijzonder gezegend en aangeraakt door hun liefde.

Mijn slotavond bracht ik door op het dak van een ziekenhuisgebouw in Mohan Nagar, een uur rijden van Delhi, waar ik voor een menigte van zo'n 200 mensen preekte. Ongeveer vijftig namen Jezus aan. Nog meer vroegen gebed. De voorganger was verbaasd dat Indiërs bereid waren zo lang en tot zo laat te staan wachten. Dat had hij nog niet eerder meegemaakt. Er werden zeer velen genezen.

Als de Heer het tijd vindt, ga ik nog eens. Meer van ons moeten gaan als de Heer roept. God is aan het werk om in Noord-India fundamenten te leggen, waarbij Hij netwerken aanlegt van kerken en bedieningen. Wij moeten dat steunen met zending en financiën, en door de Noord-Indische gelovigen op te bouwen om er klaar voor te zijn.

De film *Jesus* in Egypte

De film *Jesus* was een bestseller op de boekenbeurs in Kairo. Het Egyptische Bijbelgenootschap rapporteert verbazingwekkende ontwikkelingen gedurende de op één van grootste boekenbeurs ter wereld in Kairo. Ondanks het feit dat de organisatoren de beurs met een week verlengd hebben en geen entreegeld vroegen, klaagden de meeste uitgevers over tegenvallende verkopen. Er was één uitzondering: het Bijbelgenootschap. Hun team van

50 man werkte vrijwel 24 uur per dag. Ramez Atallah, algemeen secretaris van het Bijbelgenootschap, schrijft de ongekende belangstelling van de Egyptenaren voor de Bijbel niet alleen toe aan de gratis exemplaren van het Nieuwe Testament en de uitgebreide mediacampagne voor de film *Jesus* naar het Lukasevangelie, maar zegt: „God heeft hier een nieuwe deur voor ons geopend.” Veel standhouders en uitgevers erkennen dat de film *Jesus* de werkelijke reden was voor de komst van zulke menigten, en zij vroegen of ze het pakket (de film *Jesus* en het Nieuwe Testament) op hun stand mochten verkopen. Sommige islamitische uitgevers bedankten het Bijbelgenootschap aan het einde van de beurs: „Als het Bijbelgenootschap hier niet had ge-

staan, zou er niemand naar deze hoek van de beurs zijn gekomen. Attalah zegt verder dat hij een kreupele man een lift had gegeven in zijn auto, en dat deze man hem vroeg: „Hebt u de film bij u?” Toen Atallah vroeg welke film hij bedoelde, antwoordde de oude man: „De film *Jesus!*”, alsof heel Kairo – het „Hollywood van het Oosten” – zou moeten weten welke film hij bedoelde. „Mijn zoon heeft de film op de beurs gekocht, en we hebben hem allemaal gezien. Ik wil er zelf ook een hebben!” Het Egyptisch Bijbelgenootschap staat nu voor een probleem dat velen graag zouden willen hebben: hoe kan men, gezien de vraag naar hun produkt, voldoende voldoende Bijbels financieren en produceren om in de behoefte te voorzien.

Outreach-agenda

26-28 sept. 1997:

3-5 okt. 1997:

10-11 okt. 1997:

Seminar voor Europese leiders in Leuven.

Duitse Nationale Conventie in Stuttgart.

Belgische Nationale Conventie te Izegem (West-Vlaanderen).

Gastprekers: Ray Brookes (USA) en Frank Breido (Duitsland). Conventie gericht op onder meer België, Nederland, Frankrijk en Duitsland. Inl.: Rik Van Neste, tel. 0032 51 302444. Vroegtijdige inschrijving noodzakelijk!

23-25 okt. 1997:

Ierse Nationale Conventie in Athlone (Ierland).

17-23 nov. 1997:

Seminar over „Innerlijke genezing en gaven van de Geest”, in Kniebis/Schwarzwald, Duitsland.

Airlifts 1997: juni: Zuid-Egypt, Rusland en Noord-Siberië • juli: Syrië en Irak • augustus: Marokko • september: Ethiopië, Rusland • oktober: Bhutan en India • november: Jemen, Israël en Jordanië • december: Noord-India.

Inlichtingen over bovengenoemde activiteiten (tenzij anders vermeld): FGBMFI Europa, Postbus 49, Leuven-3, België, tel. (0032)(0)16-207944, fax (0032)(0)16-207931, of e-mail 100444.1300@compuserve.com.

Wij stellen het op prijs als u uw activiteiten tijdig (ten minste zes maanden van tevoren) doorgeeft aan *Huug Hahn, Braak 48, NL-5501DK Veldhoven; tel. (0031)(0)40-2300161, fax (0031)(0)40-2300163, e-mail: hhahn@worldaccess.nl*, zodat ze in deze agenda kunnen worden opgenomen. Vermeld er desgewenst ook bij of ze eventueel ook in buitenlandse edities van *Vision* gepubliceerd mogen worden.

Als u wilt bijdragen aan een of meer van bovengenoemde buitenlandse activiteiten, neemt u dan contact op met het Europese Kantoor. U kunt bij uw giften desgewenst een speciale bestemming vermelden. De behoefte is groot en elke bijdrage is welkom.

Wilt u bidden voor de jubileumvieringen in Israël in mei 1998 (50-jarig bestaan van de staat Israël)?

ze alles wel wilde proberen. Ze baden met haar en nodigden haar vervolgens uit voor een diner van de FGBMFI. Toen degene die naast haar zat, haar een bijbel had gegeven en ze die opensloeg, las ze: „Maar zoekt eerst het Koninkrijk van God, en dit alles zal u bovendien geschonken worden.” Dat raakte haar diep van binnen en ze riep uit: „Heer God, als U werkelijk bestaat, openbaart U zich dan aan mij!” Ze begon samen met de buurvrouw te bidden; inmiddels zijn zij bevriend geraakt. Ze baden ook voor mij.

Ik realiseerde me dat er misschien toch nog hoop was. Patricia kwam me in het ziekenhuis opzoeken en ik vroeg haar of we weer bij elkaar konden komen. Ze stemde toe maar zei dat het nog wel een paar maanden zou duren. Ze had veel pijn en ze had nog tijd nodig. Toen ik weer thuis kwam, leek het vreemd. Ik voelde me meer een gast dan echtgenoot en vader. Ik zag hoe mijn vrouw met anderen voor me bad. Ik kon het allemaal maar moeilijk begrijpen, vooral in het licht van de pijn die ik haar in het verleden had aangedaan.

Toen ik uit het ziekenhuis kwam, zeiden de artsen dat de bloedprop het gevolg was van hartproblemen. Wat in mijn bovenbeen was gebeurd, had op elke andere plaats in mijn lichaam kunnen gebeuren. Het had ook een hartembolie kunnen zijn. Ik ervoer een onregelmatige hartslag.

Patricia had het al die tijd niet gemakkelijk en kon weinig sympathie voor me opbrengen. Ze ging naar haar vriendin en vroeg om gebed. Ze wilde een teken van God dat ik genezen zou. Zonder dat ik wist hoe ik daar kwam, stond ik ineens bij de buurvrouw voor de deur. Ze waren heel verbaasd, maar ik voelde echt vrede terwijl ze aan het bidden waren. Zonder dat ik probeerde alles te analyseren, liet ik mee gewoon op mijn knieën vallen en

vroeg God om in mijn leven te komen en al mijn zonden te vergeven. De vrede die ik voelde, leek te bevestigen dat mijn gebed verhoord was.

Later ben ik samen met de burens naar een FGBMFI-diner gegaan, waar ze op een voor mij geheel nieuwe manier over Jezus spraken. Toen ze mensen naar voren vroegen te komen voor gebed, ontstond er een strijd in mijn binnenste. Ik wist dat het een heel belangrijk moment was. Ik zweette en trilde vanwege de beslissing die ik moest nemen. Hoewel het leek of ik niet op kon staan zonder neer te vallen, wist ik dat het om een ontmoeting ging die ik niet mocht missen. Ik ging naar voren, en ze baden met me. Ik begon te snikken, omdat ik wist wat voor een puin-

**Ons gezin is niet
meer gebroken...
Het is vol liefde!**

hoop ik van mijn leven had gemaakt. Ik gaf alles aan God over en werd op datzelfde moment een nieuwe mens, geheel bevrijd van al mijn banden.

Al gauw veranderde er heel veel in ons huwelijk. Binnen enkele weken ontvingen zowel Patricia als ik de doop in de Heilige Geest. We maakten veel innerlijk genezing door. Zelfs de manier waarop we naar elkaar keken, veranderde. We kregen weer vertrouwen. We wisten allebei dat Jezus van ons hield. Daardoor gingen we opnieuw van elkaar houden en kregen we de gelegenheid om onze relatie opnieuw op te bouwen.

Van toen af aan wisten we altijd, zelfs onder de meest moeilijke omstandigheden, dat alles goed zou komen. We waren niet meer alleen. Jezus heeft onze relatie genezen, niet wijzelf. We hebben elkaar vergeven en ik nam opnieuw de rol van echtgenoot op.

Mijn plaats als vader weer innemen was nog een probleem. Onze jongste dochters accepteerden al gauw dat ik weer thuis was, maar voor de oudste, Sandra, was het niet zo gemakkelijk. Een jaar later ging zij naar een christelijk jeugdkamp. Daar gaf ze haar leven aan Jezus Christus. Toen ze thuiskwam, vroeg ze me verge-

v i n g

omdat ze zo hard tegen mij was geweest. We omarmden elkaar en huilden samen. Toen realiseerde ik me dat alleen God een gezin kan helen.

Toen ik een paar maanden christen was, nam ik nog steeds bloedverdunners en had ik vaak neusbloedingen. Naarmate de tijd verstreek, wist dat God me ging genezen. In die overtuiging stopte ik met medicijnen innemen. Dat was in 1988, en ik heb er nooit meer problemen mee gehad.

Toen Sandra op het jeugdkamp was, waren Patricia en ik bij christenvrienden in Pont de Cé, in de buurt van Angers. We baden voor Patricia's lichamelijke conditie. Een van de mensen daar kreeg een woord van God voor haar. Dat zei dat ze mooi was, iets wat ze zelf nog nooit gevoeld had. Toen baden ze voor haar en ze werd volkomen genezen. Toen ze later onze kleine van zes optilde, waarschuwde ik haar: „Denk om je rug.” Ze zei: „Geen probleem, ik ben genezen.” Sindsdien konden we zelfs lange gezinsreizen maken, iets dat voordien onmogelijk was. Anabelle, onze tweede dochter, die epileptische aanvallen had, werd ook genezen. Laurence, onze jongste dochter gaf haar leven aan Jezus tijdens een FGBMFI-conventie in Quiberon.

Mijn leven is niet meer hetzelfde. Ons gezinsleven is veranderd. Zijn liefde heeft de gevoelens van verwerping genezen. Het is gewoon prachtig! ●

Een goedlopende praktijk

Dr. Reginald Cherry

Ik was arts en had een goedlopende praktijk; mijn medewerkers en mijn patiënten konden dan ook het verschil zien toen ik Jezus in mijn leven had uitgenodigd. Enkele medewerkers werden er zenuwachtig van. Vroeger ontsloeg ik wel eens mensen die niet aan mijn eisen voldeden. Nu waren er die bang waren hun baan te verliezen als ze niet ook „de religie vonden”. Dat gold vooral voor de andere artsen die voor me werkten. Op een middag kwamen ze langs en waren verbaasd dat ik ze binnenliet en ze niet terugstuurde om eerst een afspraak te maken. Na enige discussie gingen ze weer; ze waren ervan overtuigd dat we werk zouden verliezen als bekend werd dat ik een „Jezus-freak” was geworden. Maar dat gebeurde niet. Het werk bleef groeien.

In de loop der jaren zijn er ongelooflijke dingen gebeurd als we gebed en medische behandeling combineerden. Ik bid niet met iedereen. Als iemand niet hongert naar God, is het verloren tijd. Ik probeer in de geest aan te voelen wie gebed nodig hebben of op prijs stellen. Ik begin dat soort gesprekken met een niet-confronterende vraag, zoals waar ze naar de kerk gaan. Als het gesprek verder gaat, vraag ik hen of ze er bezwaar tegen zouden hebben als ik met hen zou bidden. Onder zulke omstandigheden heeft nog nooit iemand dat geweigerd. Ik geloof in de door God gegeven kennis van de gewone geneeskunde. Niettemin zijn we getuige geweest van vele genezingswonderen op gebed. ●

Het werkt echt!

Chapter Grimsby, Engeland

De afgelopen twee maanden zijn we bemoedigd door de manier waarop het blad *Stem* mensen heeft aangesproken. Een dame nam een exemplaar mee uit een display in een boekwinkel; na de artikelen gelezen te hebben, kwam ze op ons eerstvolgende diner. De maand erop bracht ze haar man mee.

Op ons diner in april waren er twee nieuwe gasten, beide door het lezen van *Stem*.

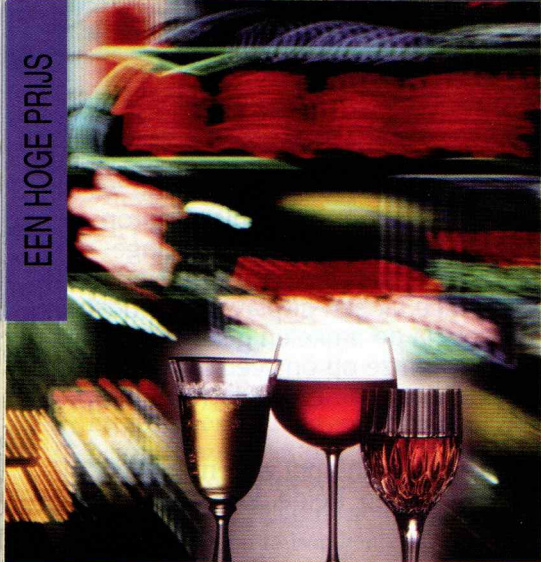

Om STEM te bestellen

Als u *STEM* wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:
Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel. 078-6152725
Prijis per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:
FGBMFI STEM
Postbus 49
B-3000 Leuven-3
Tel. 016-207944
Prijis per jaar: BF 270

Alcohol en rode lampjes

Terwijl ik de plaatselijke nachtclubs afliep, leerde ik een vriendinnetje kennen, en we begonnen een stevige relatie. Ik was vastbesloten dat het niet mis zou lopen en stopte met drinken en naar nachtclubs gaan. Dat bleek niet te zijn wat ze verwachtte en ze maakte het uit. Ik bleef achter, verworpen en met een gebroken hart. Ik begon weer zwaar te drinken en zakte steeds dieper, totdat het leven een hel werd. In die toestand schoot het ineens door me heen: „Waarom probeer je niet te bidden?” Ik fluisterde: „Lieve God, als U bestaat, verzoen me dan met mijn vriendin.” Ik had het laatste woord nog niet uitgesproken of de telefoon ging. Het was mijn vriendin. Ze zei dat ze me miste en dat we het nog eens moesten proberen.

Hoewel ik ontzettend blij was met dat resultaat, geloofde ik diep van binnen dat het toeval was. Niettemin hield ik op met drinken, tot grote verbazing van mijn vrienden. Toen een van mijn maten me overhaalde om er „nog eentje” te nemen, deed ik dat na enkele weken, en al gauw ging ik weer op de oude manier verder. Er ging een jaar voorbij, en het ging niet goed tussen mijn vriendin en mij. We maakten het uit en zij leerde een ander kennen. Ook al ging ik met anderen uit, ik kon de mislukking en het hartzeer niet van me afzetten.

Een keus

Karl Weir, Kent, Engeland

Mijn leven is sterk beïnvloed door een beslissing die mijn moeder gedwongen werd te nemen. Moest ze mijn vader de rug toekeren om in de kerk te kunnen blijven, of moest ze God de rug toekeren om bij mijn vader te kunnen blijven? Mijn vader was al eerder getrouwd geweest. Ze hadden gewacht tot zijn echtscheiding was uitgesproken en zijn toen voor de wet getrouwd.

Moeders opvoeding speelde haar parten. Ze vroeg advies aan de pastoor, die voorstelde dat ze als broer en zus naast elkaar zouden leven, of dat ze uiteen zouden gaan. Daardoor zou zij weer aan de communie mogen deelnemen. Dat was een onmogelijke keuze! De situatie werd haar teveel en ze werd depressief. Vader voelde zich niet in staat om iets te kunnen doen en besloot om terug te gaan naar zijn vaderland, Belize, om voor mijn moeder de weg vrij te maken haar geloof te volgen.

Hierdoor lag mijn leven – ik was veertien – in de naam van God aan diggelen. Mijn zus en ik werden door vrienden opgevangen. Hoe ik het ook probeerde, ik kon niet begrijpen waarom God mij dit had aangedaan. Ik trok de conclusie dat God òf niet bestond, òf wreed en harteloos was. Met dit in mijn achterhoofd leefde ik de volgende dertig jaar in „zonde”.

Ik had een goede baan in een dienstverlenend bedrijf op werktuigbouwkundig gebied, maar mijn leven was leeg. Nieuwe auto's en een hoge levensstijl stelden niets voor. „Het leven moet meer te bieden hebben,” dacht ik steeds weer. Op mijn veertigste was mijn leven een puinhoop.

Mijn vriendin probeerde van alles om mijn gedachten af te houden van zelfmedelijden, maar het hielp allemaal niets. Als laatste poging gaf ze me een boek dat ze zelf eens van iemand had gekregen tij-

dens een crisis. Toen ik er eenmaal in begonnen was, kon ik het niet meer wegleggen. Het ging over de “kracht van gebed” en vertelde hoe vele mensen met allerlei soorten problemen antwoorden hadden gekregen. Het zei dat gebed hun situatie en hun leven had veranderd.

Op een bepaalde bladzijde werd een bijbelvers geciteerd: *Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?* (Romeinen 8:31). Het leek wel of het van de bladzijde naar voren sprong. Ik las verder. Toen citeerden ze Mattheüs 7:7: *Bid en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden.* Terwijl ik over deze woorden nadacht, kwam het in me op om het nog eens met God te proberen. Ik had beloofd te zullen ophouden met drinken als hij het weer goed zou maken met mijn vriendin. Het probleem was dat ik mijn woord niet was nagekomen. Ik redeneerde: „Als Hij God is, dan wil dat zeggen dat wanneer de beloften in die teksten niet uitkomen, de hele Bijbel waardeloos is en er geen God is.

Ik was alleen thuis en ging op de trap zitten. *Zoek en gij zult vinden.* „Okay. Ik ga zoeken!” Ik deed mijn ogen dicht en stelde me voor dat ik aan de rand van ons zonnestelsel zat en in het duister

Karl Weir werkt als werktuigbouwkundig onderaannemer in de bouw. Hij en zijn vrouw, Doreen, wonen in Welling (Kent). Karl is vicevoorzitter van het chapter Seven Oaks van de FGBMFI.

van de ruimte keek. Ik schreeuwde het uit vanuit het diepst van mijn hart: „Waar bent U? Als u bestaat, maakt U zich dan alstublieft aan mij bekend!” Op dat moment voelde ik de aanwezigheid van God rondom me heen, terwijl ik mijn ogen stijf dicht had. „Waarom ben ik me uiteindelijk toch weer zo hulpeloos gaan voelen?” „Weet je nog hoe je een jaar geleden om verzoening smeekte en zei dat je, wanneer dat gebed verhoord zou worden, zou ophouden met drinken? Ben je die belofte nagekomen?” „Nee,” antwoordde ik, „ik ben doorgedaan met drinken.” Hij ging verder: „Je hebt een zere keel van de sigaretten. En opdat je weet dat deze ontmoeting niet alleen maar verbeelding was, zal Ik je keel genezen.” En meteen was Hij weg.

Ik ging staan en greep naar mijn keel. Inderdaad, de pijn was weg! Ik was verbaasd en verbijsterd. Ik pakte alle rommel bij elkaar die ik in huis had – drank, porno, sigaretten, etc. – en smeed ze in de vuilnisbak. Ik bleef twee dagen thuis wachten totdat de telefoon zou gaan, want „God zou mijn gebed verhoren”. Toen er de tweede avond nog niets gebeurd was,

gaf ik het op en concludeerde dat ik niet alleen mijn vriendin kwijt was, maar ook nog stemmen hoorde. „Dat moet van al die drank komen,” dacht ik. „Ik kan beter naar de dokter gaan.”

Intussen had ik een fles whisky gehaald om de nacht door te komen. Toen de volgende ochtend mijn secretaresse, Pat, kwam, zei ze: „Ik heb voor u gebeden en de Heer heeft tot me gesproken over uw situatie.” Ze moest mijn droeve toestand wel gezien hebben. Zij was zo’n „wedergeboren” christen. Ze vertelde me dat ik bepaalde beloften aan God had gedaan maar ze niet was nagekomen, en dat toen de Heer had gesproken, ik dat als een waanidee had afgewezen.

Sinds dat moment was mijn twijfel weg en wist ik dat God echt was. De aanwezigheid van God vulde de kamer. Pat en ik waren overweldigd. Op dat moment vroeg ik Jezus in mijn leven te komen en de leiding over te nemen.

We zijn nu zes jaar later, en mijn leven is helemaal veranderd. In ben opgehouden met mijn verkeerde zakelijke praktijken, en ook met het zware drinken. Ik rook niet meer. En, eerlijk, ik zou liever naar een gebedsbijeenkomst gaan dan naar een nachtclub. De Heer heeft mij een schat van een vrouw gegeven, een toegewijde christin. We gaan samen naar een plaatselijke kerk. En ik ben lid van de FGBMFI geworden.

Ons chapter heeft elke maand een ontbijtbijeenkomst in een restaurant. We hebben God wonderbaarlijk zien werken, waarbij mensenlevens veranderd zijn. Ik heb God leren kennen niet als een tiran maar als een liefhebbende Vader. Ik zie uit naar de verdere toekomst en naar alles wat Hij nog voor ons in petto heeft. Ik kan nu ook echt zeggen: „Als God voor mij is, wie zal tegen mij zijn?” ●

EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Bij het lezen van het blad *Stem* heeft u zich misschien afgevraagd of u ook zo'n relatie met God zoudt kunnen krijgen als waarover hier verteld wordt. Om die te krijgen, moet u het volgende doen.

EN NU?

1 Erken tegenover God dat u egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet als Heer van uw leven te eren, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23).

2 Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw vroegere zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3).

3 Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op zich heeft genomen opdat u vergeving van God zou kunnen ontvangen. „Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

4 Belijd dat u Jezus wilt aannemen als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” (Romeinen 10:9).

Als u hier zorgvuldig over hebt nagedacht en u wilt deze belangrijke stap nemen, bid dan hardop het volgende: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en dat ik daardoor op weg ben naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus, Uw Zoon, gestorven is voor alle zondaars, mijzelf inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus mijn Verlosser en de Heer van mijn leven is, en ik dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw er nu op dat U me helpt om zo te leven als U het wilt.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u geaccepteerd heeft. Gevoelens zijn veranderlijk, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften (Romeinen 10:3). Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Mattheüs 10:32). Neem dagelijks de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen (1 Petrus 2:2; Psalm 37:4; Romeinen 8:14). Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen hebt genomen, laat ons dat dan graag weten.

✉ ALS U CONTACT WILT OPNEMEN MET HET STEM-TEAM ✉

Nederland: FGBMFI Nederland, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161; fax 040-2300163; e-mail hhahn@worldaccess.nl • **België en andere landen:** FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)16 207944; fax (0032)(0)16 207931; e-mail 100444.1300@compuserve.com

- Ik wil u meedelen dat ik besloten heb om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje *Nu u Christus hebt ontvangen*.
- Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- Zend mij a.u.b. nadere inlichtingen over het lidmaatschap van de FGBMFI.

Naam en adres (in blokletters s.v.p.):

Succes uit mislukking

Colin Atkinson, Harrow, Engeland

Succes is vaak gebouwd op de ervaring van mislukking – lessen die we geleerd hebben in de school van de harde klappen. Geen van mijn mislukkingen was definitief. Integendeel, ieder ervan heeft een nieuwe levensfase ingeluid en me in een diepere relatie gebracht met God, de Vader. Ik gaf mijn leven aan Jezus toen ik op de universiteit zat. Nadat ik was afgestudeerd in de accountancy en in het bankwezen met specialisatie op het gebied van bedrijfsfusies en overnames, heb ik 14 jaar lang bij een vooraanstaande Britse bank gewerkt.

Soms wilde ik er wel mee stoppen, maar telkens leek het of God me wilde houden waar ik zat. Zo solliciteerde ik in 1986 naar wat volgens mij een prachtbaan zou zijn, maar het lukte niet. Ik stapte over naar een afdeling die de cash flow analyseerde, waarbij overnames op een bepaalde manier werden doorgerekend. Deze afdeling breidde zich sterk uit en de bank werd een van de grote kredietverschaffers voor „management buy-outs”.

Als er zo'n overname kwam, werkte ik 16 uur per dag, zeven dagen per week. Toen de deal bijna rond was, werkte ik dag en nacht door totdat het contract getekend werd. Ik was betrokken bij overnames van een aantal bekende merken van huishoudelijke artikelen. Ik had geen sociaal leven meer en mijn vrouw zag me nauwelijks.

Hoe moeilijk een dergelijke planning ook was, ik heb nooit mijn sterke geloof in God verloren, die me kracht en wijsheid gaf om problemen op te lossen. Door de Bijbel te lezen en te bidden wanneer ik

maar kon, kon ik het volhouden om door te gaan. Als werkzaamheden in botsing kwamen met mijn christelijke principes, weigerde ik die projecten.

In 1988 werkte ik aan een bepaalde overname, drie weken aan een stuk. Tegen de zomer begon ik vermoeid en depressief te raken. Mijn arts stelde een postviraal syndroom vast, een soort ME. God zorgde in zoverre voor me dat deze conditie ontdekt werd voordat ik serieuze schade had opgelopen. Niettemin was ik genoodzaakt mijn levensstijl aan te passen en meer op Jezus te vertrouwen voor kracht en inzicht.

Een verandering van management in 1990 blokkeerde mijn promotie binnen de afdeling, en dus vroeg ik om overplaatsing. De zomer daarop werd mijn positie opgeheven en had ik geen vaste baan meer. De daaropvolgende maanden leerde God me, doordat ik de Bijbel las, dat Hij de situatie in de hand had. Hij is standvastig en betrouwbaar, zelfs wanneer de omstandigheden anders suggereren.

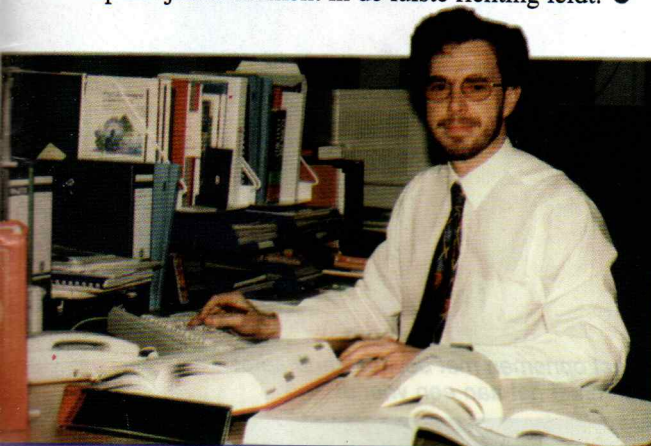
Ik werd opgeroepen voor een sollicitatiegesprek voor een baan in de informatietechnologie. Ik moest een nieuw computersysteem helpen ontwikkelen. Hoewel ik wist dat me dat moeite zou kosten, twijfelde ik er niet aan dat God me in die richting leidde. Ik werd aangenomen, maar voelde me als een vis op het droge. Hoewel ik mijn best deed, kon ik niet aan de verwachtingen van de leiding voldoen. Toen ik na de kerstvakantie terugkwam, bleek mijn baan opgeheven te zijn. Hoewel ik voor de tweede keer in zes maanden mijn baan kwijt was, wist

ik dat God nog steeds de leiding in handen had. Binnen twee weken was ik op een andere afdeling begonnen, waar ik les gaf in het gebruik van spreadsheets.

Op vrijdag 20 april 1992, de dag na de algemene verkiezingen, zat ik niet op mijn eigen plaats te werken, toen er om 21.20 uur ineens een luide knal klonk, alsof er boven ons een safe door de vloer heen viel. Ik bleef zitten en voelde de volkomen vrede van God. Het duurde een tijdje voordat men ontdekte dat er op minder dan 150 meter van ons vandaan een bom geëxplodeerd was in St. Mary Axe (in de City van Londen). Het bleek dat als ik op mijn eigen plaats had gezeten, ik de volle laag van de explosie gekregen zou hebben. Dat ik Jezus als mij vriend kende, gaf mijn troost, vrede en bescherming.

Begin 1994 had ik nog steeds last van verschijnselen van die ME. Tijdens een jaarlijkse conventie van de Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI) is er voor me gebeden en ben ik volkomen genezen. Het voelde aan alsof er hele lagen dode huid van me afvielen.

Begin 1996 raakte het dochterbedrijf waar ik voor werkte, betrokken bij een omgekeerde overname, waardoor mijn baan op de tocht kwam te staan. Maar ik ervoer vrede met de situatie. Ik zocht Gods leiding en voelde me vrij om ontslag te nemen en in dienst te treden bij een vooraanstaande wereldwijd opererende financiële instelling. Ik weet uit eigen ervaring dat Jezus altijd het antwoord heeft en me staande houdt, en me op het juiste moment in de juiste richting leidt. ●

WIE ZIJN WIJ?

De *Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden* (Full Gospel Business Men's Fellowship International, *FGBMFI*) is een internationale gemeenschap van christen-zakenlieden, met als doelstellingen:

1 Mannen tot God te roepen door te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de hedendaagse wereld, door middel van de boodschap van het totale evangelie voor de totale mens.

2 Mannen overal ter wereld de gelegenheid te bieden voor christelijke gemeenschap onder de ene banier van hun ervaringen in Jezus Christus, en hen op te bouwen zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken kunnen teruggaan. De FGBMFI is zelf geen kerk of secte. Zij heeft dan ook geen voorgangers of priesters en richt ook geen kerken op.

3 Een grotere mate van eenheid te bevorderen onder alle christenen.

STEM No.975

Dit is één van de 28 talen waarin het blad Stem door het internationale kantoor van de FGBMFI wordt uitgegeven. Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel.: (0032)(0)16 207944; fax: (0032)(0)16 207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com

PUBLICATIES Hoofdredacteur: Blair Scott, E-Mail: 100444.1300@compuserve.com
Directie internationale publicaties: Jerry Jensen, Blair Scott. – **Assistent:** Donato Anzalone.
Graphics: Intl. Graphics & Design. – **Art:** Jean-Claude Duviella. **Redacteur Nederland en Vlaanderen:** Huug Hahn, tel. (0031)(0)40 2300161, fax (0031)(0)40 2300163, e-mail: hhahn@worldaccess.nl

*Internationale Gemeenschap
van Volle-Evangeliezakenlieden*

Het leven van beroemdheden heeft ook zijn uitdagingen!

*Veel jongeren heden ten dage
kijken op naar topartiesten die
roem en fortuin hebben bereikt,
alsof zij het antwoord op alle
vragen hebben. Leidt dit hen
dan in een positieve richting?
Moeten we topmensen blinde-
lings volgen? Enkelen die suc-
ces geproefd hebben en ant-
woorden gevonden hebben,
delen hun verhaal in dit nummer
van Stem...*

*Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres.
Laat dit tijdschrift niet rondslingeren... Geef het aan een vriend!*